

Gerechtshof te Amsterdam

Derde Enkelvoudige Belastingkamer

18 januari 1995

Kenmerk: **94/2190**

PROCES-VERBAAL

van de mondelinge uitspraak in het beroep van de besloten vennootschap X B.V. te Z, belanghebbende,
tegen de uitspraak van het Hoofd van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen P, gedagtekend 8 maart 1994, betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag loonbelasting/premie volksverzekeringen over het tijdvak 1 januari 1990 tot en met 31 december 1991.
Het beroep is behandeld ter zitting van 5 januari 1995.

BESLISSING

Het Hof

- **vernietigt** de bestreden uitspraak,
- **vermindert** de naheffingsaanslag tot f 8.186,-- aan enkelvoudige belasting,
- **verleent** kwijtschelding van de verhoging tot op 50 procent van de nageheven belasting,
- **veroordeelt** de Inspecteur in de proceskosten van belanghebbende tot een bedrag van f 710,-- en wijst de Staat aan dit bedrag aan belanghebbende te voldoen, en
- **gelast** de Inspecteur het betaalde griffierecht ad f 75,-- aan belanghebbende te vergoeden.

GRONDEN

1. 1990

1.1. De Inspecteur heeft onweersproken gesteld dat in de maanden juli en augustus en in de periode van 22 oktober tot 22 december 1990 op respectievelijk achttien en acht dagen met vrachtwagens is gereden. Voorts staat vast dat met betrekking tot de chauffeur(s) die met die vrachtwagens moet(en) hebben gereden, in de administratie van belanghebbende geen loonkosten zijn vermeld. Het ligt op de weg van belanghebbende van een en ander een verklaring te geven. Belanghebbende voert hiertoe aan dat haar directeur, AX op die dagen zelf in de vrachtwagens heeft gereden. De Inspecteur ontkent dit, verwijzende naar de door AX op het bedrijfsadres te verrichten werkzaamheden en naar de bij de aanvang van het boekenonderzoek door W gedane mededeling dat hij in het jaar 1990 vier à vijf dagen als chauffeur heeft gereden, welke mededeling door AX - in een later stadium werd aangevuld in die zin dat het een paar dagen meer zou kunnen zijn geweest. De Inspecteur verwijst tevens naar verklaringen van twee ex-werknemers van belanghebbende, welke verklaringen beide erop neerkomen dat AX praktisch nooit als chauffeur rijdt.

1.2. Naar het oordeel van het Hof heeft belanghebbende tegenover de gemotiveerde betwisting door de Inspecteur niet aannemelijk gemaakt dat AX op voormelde 26 dagen in de vrachtwagens heeft gereden. Het Hof acht daarom aannemelijk dat anderen hebben gereden en dat dezen daarvoor door belanghebbende zijn betaald.

1.3. Aangezien het over het tijdvak 1990 nageheven bedrag aan loonbelasting niet in geschil is, is het gelijk in zoverre aan de Inspecteur.

2. 1991

2.1. De Inspecteur stelt zich op het standpunt dat in dit tijdvak met vrachtwagens van belanghebbende is gereden zonder dat de aan de chauffeurs van die vrachtwagens betaalde beloning in de administratie van belanghebbende is vermeld. De Inspecteur voert hiertoe aan de omstandigheden dat over een aantal oude jaren ter zake van zwart uitbetaald loon is nageheven, in welke naheffing belanghebbende had berust en dat in het tijdvak 1990 loon moet zijn uitbetaald hetwelk niet in de administratie van belanghebbende is opgenomen, beide gevallen betrekking hebbend op chauffeurs van vrachtwagens.

De Inspecteur beroept zich tevens op de verklaringen van twee ex-werknemers van belanghebbende, welke verklaringen beide erop neerkomen dat AX praktisch nooit als chauffeur rijdt.

2.2. Naar het oordeel van het Hof heeft de Inspecteur, die behalve het onder 2.1. vermelde geen gegevens voor zijn stelling heeft aangedragen, niet aannemelijk gemaakt dat in het tijdvak 1990 chauffeurs werkzaam zijn geweest van wie de aan hen uitbetaalde beloning niet in de administratie van belanghebbende is opgenomen. Het Hof acht onvoldoende de omstandigheid dat in eerdere jaren en in het jaar 1990 zwart loon is betaald, alsmede de niet voldoende gespecificeerde verklaringen van de ex-werknemers, waaruit niet blijkt van zodanige betalingen in het jaar 1990, welke verklaringen overigens door belanghebbende zijn betwist.

Het gelijk is derhalve in zoverre aan belanghebbende.

3. De verhoging, alsmede de kwijtschelding daarvan bij de aanslagregeling zijn niet in geschil. Bij de uitspraak op het bezwaarschrift heeft de Inspecteur verzuimd een kwijtscheldingsbesluit te nemen. Het Hof dient dit derhalve zelf te nemen.

4. Het Hof acht termen aanwezig voor een veroordeling van de Inspecteur in de kosten die belanghebbende in verband met de behandeling van het beroep heeft gemaakt. Rekening houdende met de omstandigheid dat in de zaken met de rolnummers 94/2188 en 94/2189, waarvan het belang respectievelijk f 17.812,-- en f 10.894,-- bedraagt, dezelfde kwestie aan de orde is, stelt het Hof de proceskosten met inachtneming van het bepaalde in het Besluit proceskosten fiscale procedures

vast op 2 maal f 710,--, zijnde f 1.420,--, vermenigvuldigd met 1,5 wegens het gewicht van de zaak 94/2188, ofwel op f 2.130,--. De van toepassing zijnde factor ter zake van samenhangende zaken bedraagt 1, zodat de proceskosten uiteindelijk dienen te worden berekend op f 2.130,--, aan elk van de drie zaken toe te rekenen f 710,--.

De uitspraak is gedaan op 18 januari 1995 door Mr. Bijl, lid van de belastingkamer, in tegenwoordigheid van Mr. Maat als griffier.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal door het lid van de belastingkamer en de griffier ondertekend.

Maat

Bijl

Van de beslissing inzake de verhoging zal mededeling worden gedaan ter openbare terechtzitting van 1 februari 1995.

Aangetekend aan partijen verzonden: 23 januari 1995.